

Ислом динига кириш

Биринчи бўлим

Кириш

Атрофингизни ўраб турган ер юзидаги тоғу-тош, хайвонот, ўсимлик, кушлар ва хашаротлар оламига назар ташланг. Уларнинг хаётини саклаб бошқариб турувчи ўта хам нозик конунларни кўряпсизми?

Бошингиз узра осмонда сайр этаётган куёш, ой, юлдуз, булутлар ва шамолларга эътибор беринг. Буларнинг хаммаси ўта мустахкам, нозик конун билан ҳаракат қилмаяптими? Ва ҳар бири бизнинг ер қуррасидаги хаётимиз учун ўзининг улкан вазифасини адо этмаяптими?

Ўзингиз хакингизда хам ўйлаб кўринг. Аъзойи баданингиз бир-бирига қандай муносиб ҳолда ҳаракат қилапти ва сизнинг тўла саломатлигингизни саклаш учун ўзаро хамкорлик қилапти?

Бу ажойиботларни ким яратган? Ва ундаги бир-бирига чамбарчас боғлиқ, мустахкам ва ўта нозик конунлар ким тарафидан ишлаб чиқилган? Ким бу улкан коинотни қузатиб, бошқариб туради?

Албата, ҳеч бир инсон бу коинотдаги бирон қилни хам яратмаган, ярата олмайди ва яратишни даъво хам қила олмайди!

Демак, бу махлуқотларни яратган ва уларни назорат этиб турувчи Ягона, Қудратли Яратувчи бор.

Ҳа, У Ягонадир. Чунки агар Ундан бошқа яна бирон яратувчи бўлганда эди, бутун борлик ва осмон конунлари бузилиб кетган бўлар эди. Ана ўша Ягона Яратувчи ҳақ илоҳдир.

Шундай экан бу ҳақиқатга бўйинсунмоғимиз ва Яратувчимиз, Роббимизни тан олмоғимиз, ва Унинг неъматларини эътироф қилмоғимиз, шунингдек Унинг ҳикмат ва марҳаматлар билан тўлиб - тошган ҳидояти олдида бир умр таслим бўлмоғимиз мантиқдандир.

Яратувчимиз бизларга тушунмоқ учун ақл ва тўғри йўл танламоғимиз учун эркинлик берди.

Мухаммад алайҳис-салом сўнггиси бўлмиш пайгамбарлар орқали, ва қуръон сўнггиси бўлмиш китобларида Аллоҳ бизларга тўғри йўлни ёритиб кўрсатиб берди.

Энди бизнинг олдимизда икки йўл турибди. Уларнинг бири дунёю охираат бахт саодатиға элтади. Ана ўша Ислом динидир.

Иккинчиси дунёда зиёнқорлик ва бахтсизликка элтувчи, охираатда абадий азобға йўлиқтирувчидир. Ихтиёр ўз қўлимизда, қай бирини танлаймиз. Аллоҳ барчамизни тўғри йўлга бошласин. Омийн.

Иккинчи бўлим

ИСЛОМ... Нима учун? Ким учун? Ва қачон? Нима учун Исломни танлаймиз?

Чунки Ислом одамлардан Аллоҳ қабул қиладиган ва рози бўладиган диндир. Чунки Ислом Одам алайҳис-саломдан тортиб то Мухаммад алайҳис-

саломгача бўлган барча пайгамбарларнинг динидир. Хаммаларига Аллох тарафидан салоту саломлар бўлсин.

Чунки Ислом самовий динларнинг энг сўнггисидир.

Чунки Ислом элчиси – пайгамбари Аллох юборган элчиларнинг энг сўнггисидир.

Чунки Ислом китоби – Куръон осмондан нозил бўлган китобларнинг энг охиргисидир.

Аллох таъоло Оли Имрон сурасининг 82-оятда шундай деб марҳамат килади: **«Аллохнинг динидан ўзга дин истайдиларми?! Ахир осмонлару ердаги барча жонзот Унга бўйинсуниб турибди-ку! Ўшалар хам фақат Унинг Ўзига қайтадилар».**

Ислом кимлар учун?

Хар бир хаёт ва акл неъматидан Аллох баҳраманд қилганлар учун.

Хар бир Аллохнинг неъматларини кўра оладиган кўз эгалари учун.

Хар бир Аллохнинг сўзини эшита оладиган кулок эгалари учун.

Хар бир Аллохнинг оятларини тушуниб етадиган акл эгалари учун.

Хар бир мухаббат, шукр ва хамд билан тебранадиған қалб эгалари учун.

Сиз учун, мен учун ва Аллох кўнглини иймонга кенгайтиришни хоҳлаганлар учун.

Исломга қачон кириш керак?

Хозир, эртадан илгари.

Қалбингиздаги иймон ундовига итоат этинг!

Дарҳақиқат, бу сизга умрда бир бор келадиган фурсатдир.

Бу олтин фурсатдир. Балки қалбингизда бундай лаҳзалар қайтиб такрорланмас.

Аллохнинг қақиригига кулок солинг. У сизни қақираяпти: **«Илоҳингиз бир илоҳдир. Бас, Унгагина бўйинсунингиз! Итоат этувчи зотларга хушхабар беринг!»** Хаж сураси, 34-оят.

Учинчи бўлим

Буюк сафар

Исломнинг ҳақ дин эканига қаноатланган бўлсангиз, Жоме масжид ёки Исломни яхши танийдиган ишончли кишиларни қидиринг. У ердаги масъул шахсларга сиз Ислом динига киришга рағбатингиз борлигини айтинг. Сиз Ислом динидан қай даражада қаноатланганингизни масъул шахс сўраши мумкин. Сиз бу китобчани ўқиб чиқсангиз бўладиган саволларга жавоб бера оласиз.

Мусулмонлигингизни эълон қиладиган қунни таъйин қилганингиздан сўнг масжидга боришдан аввал Исломга кириш нияти билан ювининг. Агар соч олдириб, энг яхши либосингизни қийиб хушбўй атрлар сепиб олсангиз яна хам маъқулроқ бўлади.

Тўртинчи бўлим

Мусулмонлигингни кандай эълон қиласиз?

Исломига кириш учун қуйидаги қалималарни айтсангиз қифоя қилади: «Ашхаду ан ла илаха илла Аллоху». Маъноси: Хеч қандай ҳақ илох йўқдир, магар Аллох борлигига гувоҳлик бераман.

«Ва ашхаду анна Мухаммадан расулуллох». Маъноси: Ва албатта Мухаммад Аллохнинг элчиси эканлигига гувоҳлик бераман.

«Ва ашхаду анна Ййса абдуллохи ва росулуху1[1]». Маъноси: Ва албатта Ййсо Аллохнинг бандаси ва элчиси эканлигига гувоҳлик бераман.

Исломига қарши барча диндан безорман. Аллохга иймон келтирдим ва Унинг фаришталарига, китобларига, элчиларига, охират қунига ва тақдирга – унинг яхшисию ёмони Аллохдан эканига иймон келтирдим.

Қуйидаги ишларда Аллох билан аҳду паймон қиламан:

Аллохга ҳеч нарса ни шерик, баробар, деб эътиқод қилмайман.

Намозни барпо қиламан, тўқис адо этаман.

Зақотни бераман.

Ўғрилик қилмайман.

Зино қилмайман.

Ўлдириш ҳаром қилинган қишилари ўлдирмайман.

Аллохнинг буйрғидан қикмайман. Мени иймонга йўллаган Аллохга ҳамду санолар бўлсин.

Бешинчи бўлим

Исломи дини нима?

Исломи уч нарса ни ўз ичига олади: Сўз, эътиқод ва амал. Сўз – бундан аввалги бўлимида айтиб ўтилган нарсалар.

Эътиқод – Аллохга, фаришталарига, самовий китобларга, элчиларга ва қиёмат қунига иймон келтирмоғингиз, қин қалбдан ишонмоғингиз.

Амал – намоз, рўза, зақот ва ҳаждир.

Олтинчи бўлим

Аллохга иймон келтириш

Аллохни ягона илох – барҳақ маъбуд, деб ишонамиз. У бизни ва барча нарсаларнинг Робби – парвардигоридир.

Аллох барча нарсаларни яратувчисидир. Ундан ўзга ҳамма нарса банд, ундириб-ўстирилган махлуқдир. Шунингдек, улар Аллохнинг мулкидан ҳеч нарсага эғалик қила олмайдилар.

Фаришта ва пайгамбарлар ҳам Аллох яратган бандалардир. Шунингдек, Исо ва Мухаммад алайҳимас-салоту вассаломлар ҳам Аллохнинг бандаларидир, уларда ҳеч қандай роблик, илохлик хусусиятлари йўқ.

Аллохни «Хай» - тирик ва «Қайюм» – абдий турғувчи ва «Аввал» ундан

аввал бирор нарса йўк ҳамда «Охир» ундан кейин бирор нарса йўк – Зот, деб эътикод киламиз.

У барча товушларни эшитадиган «Самийъ» ва барча нарсаларни кўриб турадиган «Басийр»дир.

У кўп меҳрибон «Рохман», раҳмли «Рахим» ва ҳар нарсага кодир «Кодийр» Зотдир. Унинг гўзал исмлари ва олий сифатлари бордир. Аллоҳ бизларни йўқдан пайдо қилган, деб эътикод киламиз. У бизларни энг яхши, бир-бирига жуда муносиб қадди-қоматда яратди. Бизларга барча неъматни Аллоҳгина бера олади.

Шунинг учун Ундан ўзга ҳеч қимга ибодат қилмоғимиз жоиз эмас. Агарчи у Аллоҳнинг яқин фаришталаридан ёки юборган пайгамбарларидан бўлса ҳам.

Қимки Аллоҳдан ўзгага намоз ўқиса, сажда қилса ёки Аллоҳдан ўзганинг номи билан бирон хайвонни сўйса, бу ишларни ибодат, улуглаш мақсадида қилса, ундай киши мусулмон эмас, кофирдир. Агарчи у тили билан қалимаи шаҳодатни айтса ҳам. Аллоҳ табароқа ва таъоло шундай деб марҳамат қилур: **«Айтинг (эй Мухаммад алайҳис-салом), Албатта намозим, ибодатларим, ҳаёту-мамотим бутун оламларнинг Парвардигори бўлмиш Аллоҳ учундир. У зотнинг биронта шериги йўқдир. Мана шунга буюрилганман. Ва мен бўйинсунгувчиларнинг аввалиман».** Анъом сураси, 162, 163-оятлар.

Ислом яқка илоҳлик дини, у мажусийлардай икки илоҳлик ёки насронийлардай уч илоҳлик эмас. Аллоҳ зотида ягонадир, Унинг мулкда ҳам, ҳукмда ҳам шериги йўк. Унинг гўзал исмлари ва олий сифатлари бор. Аллоҳ таъоло шундай деб марҳамат қилади: **«(Эй Мухаммад), айтинг: У Аллоҳ Ягонадир. Аллоҳ (барча хожатлар билан) кўзлангувчидир. У тугмаган ва тугилмагандир. Ва ҳеч қим У Зотга тенг эмасдир».** Ихлос сураси.

Еттинчи бўлим

Фаришталарга иймон келтириш

Аллоҳнинг фаришталари борлигига, уларни Аллоҳ Ўзига ибодат қилишлари ва буйруқларини бажаришлари учун ҳамда У билан пайгамбарлар ўртасида элчи бўлишлари учун яратганлигига иймон келтираамиз.

Фаришталардан Жаброил исмлиги борки, у пайгамбаримиз Мухаммад алайҳис-салоту вассаломга ваҳй олиб келар эди.

Фаришталардан Мийқоил исмлиги борки, унга қор-ёгин ишлари топширилган.

Фаришталардан бири ўлим фариштасидир. Унга кишиларнинг ўлим чоғида жонларини олиш топширилган.

Фаришталар Аллоҳнинг қуллари ва уларнинг Аллоҳ ҳузурида обрў-эътиборлари бор. Шунинг учун биз уларни эъзозлаймиз ва ҳурмат билан ёдга оламиз. Лекин уларнинг биронталарига ҳам сизиниб ибодат ёки дуо қилмаймиз ва уларни Аллоҳнинг ўғиллари ёки қизлари, деб даъво ҳам қилмаймиз. Балки уларни шундай буюқ хилқатда яратган Ягона Аллоҳнинг Ўзигагина ибодат киламиз. Аллоҳ таъоло шундай деб марҳамат қилади: **«Улар (яъни, мушриклар): «Аллоҳнинг боласи бор», - дейдилар. У зот (бундай тухматдан) мутлақо покдир. Йўқ, балки (фаришталар) улуг бандалардир. Улар (фаришталар) Аллоҳнинг амру фармони билангина амал қилиб, У зотдан илгари бирон сўз айтмайдилар. У зот (Аллоҳ) уларнинг олдидаги (қиладиган) ва ортларидаги (қилиб ўтган) барча ишларни билур. Улар (фаришталар)**

факат Аллох рози бўлган кишиларнигина шафоат килурлар. Уларнинг (ўзлари Аллохдан) кўркиб хавф-хатарда турурлар. Улардан биронтаси: «Мен ҳам (Аллохдан) ўзга бир илохман», деса, бас, Биз ўшани жаханнам билан жазолаймиз. Биз барча золим-муширикларни ҳам ана шундай жазолаймиз». Анбиё сураси, 26, 27, 28, 29-оятлар.

Саккизинчи бўлим

Самовий китобларга иймон келтириш

Аллох баъзи элчиларига инсонларга етказишлари учун китоблар нозил килган, деб иймон келтирамиз. У китоблар Аллохнинг сўзидан иборатдир. Бу китоблардан бизга куйидагилари маълум:

Иброхим алайхис-саломга берилган сахифалар.

Мусо алайхис-саломга нозил килинган Таврот.

Довуд алайхис-саломга нозил килинган Забур.

Исо алайхис-саломга нозил килинган Инжил.

Мухаммад алайхис-саломга нозил килинган Куръон. Барча пайгамбар ва элчиларга Аллохнинг салоти ва саломи бўлсин.

Таврот ва инжилдаги баъзи нарсалар яхудий ва насронийлар томонидан ўзгартириб юборилган.

Куръон ўзидан аввалги китобларни бекор қилади. Ислом ўзидан аввалги динларни бекор қилади.

Мукаддас китоб – Библиядаги Куръонга тўғри келмайдиган ҳар бир нарса ё ўзгартирилган ёки асли шундай бўлиб, сўнгра Куръон уни бекор қилган. Аллох таъоло шундай деб марҳамат қилади: **«Сизга (эй Мухаммад), ўзидан олдинги китобларни тасдиқлагувчи ва у (китоблар) устидан гувоҳ бўлувчи бу китобни ҳақ билан нозил қилдик».** Моида сураси, 48-оятдан.

Аллох таъоло Куръони каримни араб талида нозил қилди. Ва уни ўзгартириш ва бузилишлардан сақлади. Аллох таъоло Куръони карим ҳақида шундай деб марҳамат қилади: **«Албатта бу эслатмани (яъни, Куръонни) Биз Ўзимиз нозил қилдик ва шубҳасиз Ўзимиз уни сақлагувчимиз».** Хижр сураси, 9-оят.

Тўккизинчи бўлим

Пайгамбарларга иймон келтириш

Аллох таъоло инсонлар орасидан баъзи шахсларни пайгамбарликка танлаганлигига ва уларни осмон хабарларини қабул қилишга таъйин этганлигига иймон келтирамиз. Пайгамбарлар орасидан расул-элчилар танлади. Уларга шариатларни ваҳй қилди ва уни инсонларга етказиш ва ўргатишни буюрди. Пайгамбарлар ичида «Улул-азм»лари бор. Улар Аллохнинг динига даъват қилган пайгамбарларнинг энг забардастларидир. Улар беш киши: Нух, Иброхим, Мусо, Исо ва Мухаммад – барчаларига Аллохнинг салоти ва саломи бўлсин. Ислом сизни Мусо, Исо ёки бошқа пайгамбарларни инкор этишга буюрмайди. Балки, аксинча у пайгамбарларга бўлган тўғри иймонни баён этади. Аллох таъоло куръонда шундай деб марҳамат қилади: **«Сизга (эй Мухаммад), ўзидан олдинги китобларни тасдиқлагувчи ва у (китоб)лар устидан гувоҳ бўлувчи бу китобни ҳақ билан нозил қилдик. (Яъни, ўзгартирилган ҳақни**

баён килгувчи бўлган холда нозил килдик)». Моида сураси, 48-оятдан. Аллох таъоло деди: «Айтинглар (эй мўминлар), Аллохга ва бизга нозил килинган китобга ва Иброхим, Исмоил, Исхок, Якуб, ва ўша улуг авлодга нозил килинган нарсаларга, Мусо ва Ийсога берилган нарсаларга ва барча пайгамбарларга Роббилари тарафидан берилган нарсаларга ишондик. Биз улардан биронталарини ажратиб кўймаймиз ва биз У Зотга (Аллох таъолога) бўйинсинувчилармиз». Бакара сураси, 136-оят.

Энг биринчи пайгамбар башарият отаси – Одам алайхис-саломдир. Энг сўнггиси Мухаммад алайхис-салом, у кишидан сўнг киёматгача пайгамбар бўлмайди. Шунинг учун ҳам у кишининг динлари киёматгача бокий колувчи, ягона ҳақ диндир. У кишининг исмлари Мухаммад, оталари Абдуллох, боболари Абдулмутталиб. Арабларнинг машхур Курайш кабиласидан бўладилар. У кабила Иброхим ва ўгиллари Исмоил алайхимас-салом зурриётидандир. Макка шаҳрида «Фил йили»да (такрибан 571 милодий йилда) таваллуд топганлар. Кирк ёшга етганларида Аллох у кишига ваҳй юборди. Пайгамбар бўлганларидан сўнг Маккада ўн уч йил ёлғиз Аллохга ибодат қилишга даъват қилдилар. Бу вақт ичида маккаликлар ва бошқа ерликлардан жуда озчилик иймон келтирди.

Сўнгра Мадина шаҳрига кўчдилар – хижрат қилдилар ва мадиналикларни Аллохга даъват қилдилар, улар иймон келтирдилар.

Хижрат қилганларига саккиз йил бўлди деганда Маккани фатх қилдилар.

Куръони карим тўла-тўқис нозил бўлиб, араблар Ислому динига кирганидан сўнг олтмиш уч ёшларида вафот этдилар. У кишига Аллохнинг салоти ва саломлари бўлсин.

Ўнинчи бўлим

Охират қунига иймон келтириш

Бу дунёдаги ҳаётдан сўнг бошқа яна бир ҳаёт бор, деб иймон келтирамиз. Агар бу дунёга белгиланган муддат тугаса, Аллох фаришталаридан бирига сур чалишни буюради. У сур чалади ва барча жонзотлар ўлади.

Сўнг у иккинчи бор сур чалади. Шунда Одам алайхис-саломдан тортиб то киёматгача бўлган барча халойик қайта тириладилар ва қабрларидан турадилар.

Сўнгра инсонларни қилган амалларига кўра ҳисоб-китоб қилиш учун Аллох уларни махшар майдонига тўплайди. Аллохга иймон келтириб, пайгамбарларни тасдиқ этган ва яхши амаллар қилган мўминларни Аллох жаннатга киргизади. Улар жаннатдаги неъматлардан баҳраманд бўлган холда абадий қоладилар.

Аллохга қофир бўлган, пайгамбарларни ёлғончига чиқарган ва Унинг буйругига итоат этмаган кимсаларни Аллох дўзахга киргизади. Улар дўзахда абадий азобда қоладилар.

Аллохим, Сендан жаннатни сўраймиз ва дўзахдан паноҳ тилаймиз. Омийн.

Аллох таъоло шундай деб марҳамат қилади: *«Бас, кимки тугёнга тушса ва ҳаёти дунёни (охиратдан) устун қўйган бўлса, у холда фақат жаханнамгина (унинг учун) жой бўлур. Энди кимки (киёмат қуни) Парвардигори (хузурда) туришидан кўрккан ва нафсини ҳавойи хоҳишларидан қайтарган бўлса, у холда фақат жаннатгина (унинг учун) жой бўлур»*. Нозиот сураси, 37, 38, 39, 40, 41-оятлар.

Ўн биринчи бўлим

Ибодатлар – диний амаллар

Исломда амаллар асосан икки қисмга бўлинади:

1- Ибодатлар. Булар намоз, рўза, закот, ҳаж каби Аллоҳ буюрган шариат ва фарзлардир.

2- Ўзаро муомалалар. Бу шахслар орасидаги, оиладаги ва жамиятдаги ҳар қандай муомалаларни ўз ичига олганидек, умумислом миллатига тегишли ҳаётнинг ҳамма соҳасидаги фаолиятларни ўз ичига олади. Мазкур фаолиятлар сиёсий, иқтисодий, маданий, қонуний, ахлоқий бўлсин ёки бир минтақага ҳос ёки жаҳон миқёсида бўлсин, умуман қайси соҳада бўлишидан қатъий назар, у ҳақда исломнинг ўз фикри, ўз ҳукми бор. Ҳаётдаги муомалаларни Аллоҳнинг шариатига мувофиқ бажарсангиз, у муомалалар умумий маънода ибодат тусига қиради.

Бу кичик китобча исломдаги муомалаларнинг ҳаммасини батафсил баён қила олмайди. Сиз ҳар бир ҳолатда исломий фикр (қонун) китобларига ёки ишончли бирор Ислом олимига мурожаат қилишингиз лозим.

Ислом асослари бешта:

- 1- Икки шаҳодат.
- 2- Намоз.
- 3- Рўза.
- 4- Закот.
- 5- Ҳаж.

Ўн иккинчи бўлим

Икки шаҳодат

Қуйидаги қалималарни дилингизда ишонч ҳосил қилган ҳолда тилингиз билан айтасиз: «Ашҳаду ан ла илаҳа иллаллоҳ». Маъноси: Ягона Аллоҳдан ўзга ибодатга лойиқ ҳеч бир нарса йўқ, деб гувоҳлик бераман. «Ва ашҳаду анна Мухаммадан росулulloҳ». Маъноси: Ва албатта Мухаммад алайҳис-салом Аллоҳ томонидан юборилган пайгамбар – элчи, деб гувоҳлик бераман.

Ўн учинчи бўлим

Намоз

Бир кеча – кундузда беш вақт намоз ўқийсиз.

1- Бомдод (Субҳ) намози. Икки ракаат фарз. Вақти тонг отгандан то қуёш чиккунча.

2- Пешин намози. Тўрт ракаат фарз. Вақти туш пайтида қуёш кун ботиш томонга мойил бўлганидан бошлаб, то ҳар бир нарсанинг сояси ўзига икки баробар бўлгунча.

3- Аср намози. Тўрт ракаат фарз. Вақти пешин намозининг вақти тугагандан сўнг то қуёш ботгунча.

4- Шом намози. Уч ракаат фарз. Вақти қуёш ботгандан сўнг то осмондаги қизил шафак йўқолгунча. (Қуёш ботгандан сўнг тақрибан бир соат ўн беш минут давом этади).

5- Хуфтон намози. Тўрт ракаат фарз. Вақти шом намози вақти тугагандан сўнг то кечанинг ярмигача, тонг вақтигача чўзилиши ҳам мумкин.

Ўн тўртинчи бўлим

Тахорат

Мусулмон киши намоз ўқиётганда покиза ва озода бўлмоги вожибдир.

Покланиш икки турли бўлади:

- 1- Тахорат (кичик покланиш).
- 2- Гусл – ювиниш (катта покланиш).

Тахорат куйидагича қилинади:

Тахоратни намоз учун, деб (дилингизда) ният қиласиз. «Бисмиллаҳ» дейсиз.

Тахоратга ярайдиган, покиза сув билан икки қўлингизни ошигигача ювасиз. Сўнг оғзингизни гар-гара қилиб чайқайсиз. Кейин бурнингиз ичига сув тортиб пурқаб, чиқариб ташлайсиз.

Юзингизни ювасиз.

Икки қўлингизни тирсақлари билан қўшиб ювасиз. (Ўнг қўлдан бошлайсиз).

Қўлингизни сув билан хўллаб, бошингизга ва қулогингизга масх тортасиз.

Икки оёғингизни тўпиғи билан қўшиб ювасиз. (Ўнг оёгдан бошлайсиз).

Икки қалмаи шаходатни ўқийсиз.

Бир бор тахорат қилгандан сўнг токи тахорат бузилмагунча яна янгидан тахорат қилиш вожиб эмас.

Ухлаш, инсоннинг олди ёки орқа йўлларида нажосат ёки хаво чиқиши каби нарсалар тахоратни бузади.

Гусл – ювиниш.

Мусулмон киши куйидаги ишлардан биронтаси рўй берса гусл қилади:

Табиий бирон сабабга қўра маний чикса.

Жинсий алоқа қилса.

Аёл кишининг хайз қони тўхтаса. (Хайз одатда аёллардан хар ойда келадиган қондир).

Шунингдек нифос қони тўхтаса. (Аёллардан тукқандан сўнг келадиган қонни нифос қони, деб аталади).

Гусл покиза сувни баданнинг хаммасига етказишдир. (Кулок, бурун, оғиз ҳам шу жумладандир).

Таяммум (курук покланиш).

Тахорат ёки гуслга сув топилмаган холда таяммум қиласиз.

Шунингдек, касаллик ёки бошқа бирон узр сабабли сув истеъмол қила олмасангиз ҳам таяммум қиласиз.

Таяммумни куйидагича қиласиз:

Икки қафтингизни покиза тупрокка урасиз.

Сўнг икки қафтингизни юзингизга суртасиз.

Сўнгра икки қафтингизни қўлингизга суртасиз. (Ўнг қўлдан бошлаб).

Ўн бешинчи бўлим

Намозни қандай адо этасиз?

Намозни масжидда, мусулмонлар жамоати билан адо этишингиз афзал. Ана шунда катта савобга эга бўласиз ва улардай тўғри намоз ўқишни тезда ўрганиб оласиз.

Ёлғиз ўзингиз бўлсангиз намозни куйидагича адо этасиз:

Аъзойи баданингиз, кийимларингиз ва жойнамозингизнинг покиза эканига ишонч хосил килинг.

Кибла томон юзланинг. (Кибла мукаддас Макка шахридаги Ал-Харам масжидининг ўртасида жойлашган Каъбадир).

Кўлингизни кулок юмшоги баробарига кўтариб, «Аллоху акбар», дейсиз.

Икки кўлингизни кўксингиз устига кўйинг, ўнг кўл чап кўл устида туради.

Аввал санони ўкиб, сўнг Фотиҳа сурасини ўқинг.

«Аллоху акбар», деб олд тарафга эгилиб рукуъ киласиз. Рукуъ холатида икки кўлингиз билан тиззангизни ушлаб, белингизни бир текис килиб турасиз. Рукуъда уч марта «Субҳа-а-на роббиял азийм», дейсиз. Сўнгра «Самиъаллоху лиман хамидах, роббан-а-а лакал хамд», деган холда бошингизни кўтарасиз.

Сўнгра «Аллоху акбар», деб саждага борасиз. Сажда холатида пешона, бурун, икки кафт, тиззалар ва оёк бармоклари ерга тегиб турмоги лозим. Саждада уч марта «Субҳа-а-на роббиял аъла», дейсиз. Сўнг такбир айтиб – «Аллоху акбар», деб ўтирасиз ва бир марта «Роббгифир лий вархамний», дейсиз. Сўнг такбир айтиб иккинчи бор сажда киласиз ва яна уч марта «Субҳа-а-на роббиял аъла», дейсиз.

Мазкур амалларни бажариш билан бир ракаатни тамомлаган бўласиз. Шундан сўнг «Аллоху акбар», деб кайта тик туриб, иккинчи ракаатни ҳам худди аввалгидай адо этасиз.

Иккинчи ракаатни тамомлаганингиздан кейин ўтириб, Ташаххудни ўқийсиз «Аттахийя'ту лилла'хи вас-солава'ту ват-тоййиба'т, ассала'му алайка айюхан-набийю ва рохматулло'хи ва барока'туху, ассала'му алайна' ва ала' иба'диллаҳис-солиҳи'йн, ашхаду анла' ила'ха иллалло'ху, ва ашхаду анна Мухаммадан абдуху ва росулух» Маъноси: «Барча кутловлар, дуолар ва ширин сўзлар²[2] Аллох учундир. Эй пайгамбар сенга салом³[3] бўлсин, ва сенга Аллохнинг раҳмати ва баракотлари бўлсин, бизларга ва Аллохнинг солих бандаларига салом бўлсин, Аллохдан ўзга ҳақ маъбуд йўқ деб гувоҳлик бераман ва Мухаммад -саллалоху алайҳи ва саллам- унинг бандаси ва элчиси деб гувоҳлик бераман». Кейин салавот ўқийсиз: «Аллохумма солли ʔала Мухаммадив- ва ала а'ли Мухаммад, кама' соллайта ʔала Иброҳима ва ʔала а'ли Иброҳим иннака Хамидум-Мажид. Аллохумма борик ʔала Мухаммадив- ва ʔала а'ли Мухаммад, кама' боракта ʔала Иброҳима ва ʔала а'ли Иброҳим иннака Хамидум-Мажид». Маъноси: «Эй Аллох Иброҳимга ва Иброҳимнинг аҳлига салот⁴[4] йўллаганинг каби Мухаммадга ва Мухаммаднинг аҳлига салот йўллагин, албатта сен макталган улуг зотсан Эй Аллох Иброҳимга ва Иброҳимнинг аҳлига баракот берганинг каби Мухаммадга ва Мухаммаднинг аҳлига баракот бер, албатта сен макталган улуг зотсан». Сўнгра дуо ўқийсиз: «Аъзу биллаҳи мин аза'би жаҳаннам ва мин аза'бил-кабри ва мин фитнатил-махё' вал-мама'т ва мин фитнатил-масийҳид-дажжа'л» Муслим ривояти. Маъноси: «Жаҳаннам азобидан, кабр азобидан, хаёт ва мамот⁵[5] фитнасидан

хамда масийхид-дажжол фитнасидан Аллохга илтижо киламан». (Китобнинг охирида ташаххуд, салвот ва дуолар зикр этилган).

Сўнгра ўнг томонингизга «Ассаламу алайкум ва рохматуллох», деб салом берасиз. Сўнгра чап тарафингизга «Ассаламу алайкум ва рохматуллох», деб салом берасиз.

Бомдод намозини шу тарзда адо этасиз. Чунки у икки ракаатдан иборат. Пешин намози тўрт ракаатдан иборат бўлганлиги учун иккинчи ракаатдаги ташаххуддан сўнг салавот ўкимасдан туриб кетиб, яна икки ракаат давом этдирасиз. Сўнгра охирги, тўртинчи ракаатда ўтириб ташаххуд, салавот ва дуони ўкиб салом берасиз.

Аср ва хуфтон намозлари хам худди пешин намозидай адо этилади.

Шом намози эса уч ракаат, шунинг учун иккинчи ракаатда ташаххуд ўкигандан сўнг туриб яна бир ракаат давом эттириб намозни якунлайсиз.

Нима учун намоз ўқиймиз?

Мусулмон киши намозни Аллох буюргани учун Аллохга ибодат қилиш ва сизиниш максодида адо этади. Дархақиқат, намоз инсонлар адо этадиган, Аллохга суюмли бўлган ибодатларнинг энг улугидир. Бизларни Аллох энг чиройли шакл-шамойилда яратганлигининг шукронасига намозни адо этамиз. Бизларни Исломга йўллаганининг шукронасига намозни адо этамиз. Аллохнинг сўзи бўлмиш Куръон билан Аллохга намозда муножот қилиш учун уни адо этамиз.

Аллохни унутмай, доимо ёдда тутишимиз ва ҳаёт ташвишлари билан Унинг буйруқларини унутмаслигимиз учун намозни адо этамиз. Аллохга дуою илтижолар қилишимиз ва ҳаётнинг қоронгу-зулматларида ҳақ йўлдан адашмаслигимиз учун Ундан мадад, тавфик ва доимий хидоят сўраш учун намозни адо этамиз.

Қалбимиздаги Аллохга бўлган муҳаббат ва Ундан қўрқув янада зиёда бўлиши натижасида ҳаёт йўлимиз давомида Ислом динида ва унинг шариати ва одобларида мустаҳкам қилишимиз учун намозни адо этамиз.

Адо этаётган намозимизнинг савоби эвазига Аллох гуноҳларимизни кечишини умид қилиб намозни адо этамиз.

Киёмат куни Роббимизга ёруғ юз билан йўлиқиб, неъматларга тўла жаннатда тайёрлаб қўйган муқофотлар билан шод-хуррам бўлмоқ учун намозни адо этамиз.

Намоз мусулмон учун чиникиш ва юксалиш омилдир. Агар у намозни тўла адо эта олса, ҳаётининг жисмоний, ахлокий, рухий ва бошқа соҳаларида қатта ютуқларга эришади. Масалан: Покизалик, саломатлик, қундалик тартиб, жамиятдаги ўзаро биродарлик, баробарлик, ҳамжихатлик ва бошқалар.

Ўн олтинчи бўлим

Закот

Закот сўзи арабча бўлиб ўсиш ва покланиш маъноларини англатади.

Исломда закотнинг маъноси қамарий тақвимга қўра ҳар йили шахсий жамгармангиздан қуръон таъйин қилган эзгу ишлар учун муайян миқдорни бермогингиздир.

Қамарий тақвим ҳисобига қўра бир йил мобайнида сиз 85грамм тилла ёки

унинг кийматича (бугунги кунда такрибан 1000 америка дўлларига тўгри келади) пулга эга бўлсангизб[6], ундан 2.5 фоизини закотга чикармогингиз керак.

Закот бериладиган кишилар: Мусулмонлардан бўлган факирлар, мискинлар, сафаридан узилиб колган мусофирлар, карзи кўпайиб кетиб, тўлашга курби етмай колган кишилар, Исломга кириш эхтимоли бор кишиларни рағбатлантириш учун. Шунингдек, Аллох йўлида – даъват ва жиходга берилади.

Шунингдек, кўлингизда савдо учун ажратилган моллар бўлса ва унга бир йил ўтган бўлса, унинг кийматини аниклаб ундан 2.5 фоизини закотга чикарасиз.

Чорвалар, дехкончилик хосиллари ва бошка закот чикариладиган нарсаларни ва уларнинг закот миқдорини билиш учун бирор олим ёки исломдаги закот илмига оид китобларга мурожаат қилишингиз мумкин.

Нима учун закот берамиз?

Закот беришдан бўлган мақсадимиз Аллохга ибодат қилишдир. Чунки Аллох бизларни закот беришга буюрган ва У садака берувчиларни яхши кўради.

Аллох бизларни бадавлат қилиб қўйгани ва уни халолдан топишга муваффақ қилиб қўйганининг шукронасига закот берамиз. Факир ва мискинларга молларимиздан сарф этиб, ёрдам қилиш ва хожатмандларнинг хожатини равон қилиш мақсадида закот берамиз. Исломий жамиятни тузатишда ўз хиссамизни қўшиш мақсадида закот берамиз.

Ер юзида исломий даъватнинг тарқалишида ҳамкорлик қилиш мақсадида закот берамиз.

Ўзимизни бахиллик, кизганчиклик ва очкўзлик каби иллатлардан поклаш мақсадида закот берамиз. Шунда биз молларимизга хақиқий эга бўламиз, акс холда унинг қулига айланамиз.

Молни касб қилиб топаётганимизда қиладиган ножўя хатти харакатларимиздан тозаланиш учун ҳам закот берамиз. Шунда Аллох молларимизни асраб, унга барака ато этади. Аллох бизга охиратда закот эвазига ундан яхшироқ ажр бериши учун закотни адо этамиз.

Орамиздаги мухтожларни хасад, кўролмаслик каби иллатларга гирифтор бўлиб қолишдан асраш учун закот берамиз. Жамиятимизни бойлар ва камбағаллар табақасига бўлиниб қолишдан химоя қилиш ва иқтисодий кийинчиликни бартараф этишга ўзимизнинг муносиб хиссамизни қўшиш мақсадида закот берамиз.

Закотни исломий закот уйларига ёки закотни тўплаб, шаръий ўринларига сарф этувчи ишончли исломий жамиятларга беришимиз мумкин.

Ўн еттинчи бўлим

Рўза

Рамазон ойи (исломий камарий йилнинг тўққизинчи ойи) келса, мусулмонлар бу ойда кундуз кунлари Аллохнинг амрига бўйинсунган холда рўза тутадилар.

Рўза тонг отгандан то куёш ботгунча ейиш, ичиш ва жинсий алоқадан тийилишингиздир.

Кимки Рамазоннинг баъзи кунларида бетоб ёки мусофир бўлса, рўза тутмаслиги жоиз. Касал ёки мусофир рўза тутолмаса, Рамазондан сўнг тутмаган кунлари ададича кунда рўза тутиб беради.

Рамазон оyi нихоясига етиб, Шаввол оyi келса, шу оyнинг биринчи куни Ийдул-Фитр байрами бўлади.

Байрам куни куёш чиккандан сўнг мусулмонлар жамоат бўлган холда Аллох уларга рўзани тўлик тутиб олишни муяссар килганига шукрлар килиб, ийд намозини адо этадилар. Ийд намозини катта кенглик ёки масжидларда адо этилади. Аллох таъоло бу мухим ибодат хакида шундай деб мархамат килади: **«Эй мўминлар, шояд такводор бўлсангизлар деб, сизларга сизлардан аввалгиларга фарз килигани каби рўза тутиш фарз килинди»**. Бакара сураси, 183-оят. Ва яна шундай деб мархамат килади: **«(У санокли кунлар) Рамазон ойдирки, бу ойда одамлар учун хидоят бўлиб ва хидоят ва фуркон (хак билан ботилни ажратувчи)нинг очик оятлари бўлиб Куръон нозил килинган. Бас, сизлардан ким бу ойга хозир бўлса, рўза тутсин. Ва ким хаста ёки мусофир бўлса, у холда (рўза тутолмаган кунларининг саногини бошка кунларда (тузалгач ёки сафардан кайтгач) тутсин»**. Бакара сураси, 185-оят.

Нима учун Рамазонда рўза тутамиз?

Аллохнинг буйругига итоат этганимиз учун Рамазон рўзасини тутамиз. Аллох таъоло рўза тутувчиларни яхши кўргани учун бизларни бу ойда рўза тутишга буюрди. Аллох таъоло куръони каримни бизларга ва жамики башариятга хидоят килиб нозил килганлигининг шукронасига рўза тутамиз. Бизларни Куръонга иймон келтирувчилардан бўлишимизни ихтиёр килганининг шукронасига рўза тутамиз.

Бизларни Куръони каримни ўқишга, тушунишга ва унинг оятлари билан хидоят йўлини топишга муваффақ килганлиги учун Рамазон рўзасини тутамиз.

Аллох бизларнинг вужудимизда пайдо килган ейиш, ичиш ва жинсий шахватлар устидан хукмрон бўлишимиз учун Рамазон рўзасини тутамиз.

Аллохнинг амрига бўйинсуниб, харом таом, ичимлик ва харомдан бўлган молларни тарк эта олишга ўрганиш учун рўза тутамиз.

Кўпинча оч-нахор коладиган бечора мискинлар ва уларнинг фарзандларини эслаб, бизларга Аллох берган неъматлардан уларга хам бериш учун рўза тутамиз.

Ейиш-ичиш ва жинсий шахватлар билан машгул бўлишдан озод бўлиб, бу куръон ойида кўпрок ибодатлар килиш билан рухиятимизга янада кўпрок эътибор бериш учун рўза тутамиз.

Холис, Аллохга амал килиш, Унинг назорати остида эканлигимизни унутмаслик, Унинг амрига бўйинсуниш ва сабр каби улут сифатлар бизларда янада зиёда бўлиши учун рўза тутамиз.

Шунингдек, рўзанинг саломатлигимиз учун хам катта фойдаси бор.

Рўзанинг савоби Аллох хузурида сакланган бўлиб, киёмат куни рўза тутганларни Ўзи мукофотлайди.

Ўн саккизинчи бўлим

Хаж

Хаж Аллохнинг буйругини бажариш мақсадида Маккатул Мукаррама шаҳридаги Байтуллох – Каъбани зиёрат килиш ва у ерда муайян маросимларни адо этиш учун килинадиган сафардир. Хаж амалларини батафсил ўрганиш учун бу мавзудаги исломий китобларга мурожаат килинг.

Хаж балогат ёшига етган, жисмоний ва иқтисодий жихатдан кодир бўлган хар бир мусулмонга умрида бир марта фарздир.

Барча хаж ибодатларини хижрий йил ўн иккинчи ойнинг аввалги ярмида бажарилади.

Зул-хижжа ойининг тўққизинчи куни хаж ибодатлари ичидаги энг улуг амал адо этилади. У амал Арафот тоғи атрофида туришдир. У ерда гоҳо икки миллионгача хожилар жамланадилар.

Хожилар Раббиларига дуою илтижолар, тавба-тазаррулар килишлари учун ва Унинг раҳмати ва магфиратидан умидвор эканликларини намоён килишлари учун у ерда туришни фарз килинди.

Бу бизларга киёмат кунидаги катта жамланишни эслатади.

Эртаси (ўнинчи куни) катта қурбонлик байрами – Ийдул-Азҳо бўлади. Бу қун хожилар қурбонликларини сўядилар, сўнг Маккага қайтиб келиб Каъба атрофида етти марта тавоф қиладилар. Мана шу қунда ер юзидаги бошқа мусулмонлар ҳам ийд намозини адо этишгандан сўнг қурбонликларини сўядилар. Бу қурбонлик Иброҳим алайҳис-саломнинг катта қурбонликларини эса тутиш учун шариат амалларидан бири килинган. Иброҳим алайҳис-салом ёлғиз, суюкли ўғиллари Исмоилни сўймоқчи эдилар. Чунки Аллох у кишидаги ихлос ва итоат қай даражада эканини синаш учун ўз ўғилларини қурбонлик килишга буюрган эди.

Агар хажга борсангиз, Мадинадаги пайгамбар алайҳис-саломнинг масжидларини зиёрат килинг ва у ерда намоз ўқинг. Чунки у масжидда ўқилган намознинг савоби қўп улугдир.

Мадинада бўлган чоғингизда Росулulloх саллаллоху алайҳи васалламнинг ва Абу Бакр, Умар ва бошқа саҳобаларнинг қабрларини шариатга мувофиқ равишда зиёрат қилиб, уларга салом беринг.

Қуддус шаҳридаги Ал-Ақсо масжиди ҳам Ислолдаги муқаддас зиёратгоҳлардан саналади. Мусулмонлар бу масжидни тугёнкор яҳудлар қўлидан озод қилишларига мадад беришини Аллохдан илтижо қилиб сўраймиз.

Нима учун хаж қиламиз?

Аллох таъолонинг буйругига итоат этганлигимиздан хаж қиламиз. Чунки У бизларни хаж қилишга буюрган. Ва бизлардаги соғлик, хотиржамлик ва мол-дунё қаби неъматларнинг шукронасига хаж қиламиз. Аллохнинг покиза уйи бўлмиш Каъба атрофида тавофларимиз билан Аллохни улуглаш мақсадида хаж қиламиз. Каъба ер юзида энг биринчи Аллохга ибодат қилиш учун қурилган уйдир. Бутун ер юзидаги мусулмонларнинг қибласи бўлмиш Каъба олдида намоз ўқиш учун хаж қиламиз. Улуг ибодатгоҳ бўлмиш Арафотда туриб, Аллохни ёд этиш ва жамики қилган гуноҳларимизга тавба-тазаррулар қилиб, ўзимизни поклаш учун хаж қиламиз.

Мухаммад саллаллоху алайҳи васаллам тугилиб ўсган ва у кишига ваҳй нозил бўлган жойларни ҳамда Аллохнинг нурини таратиш йўлида машаққатлар чеккан муқаддас ерларни қўриш мақсадида хаж қиламиз.

Ер юзининг хар тарафидан қелган мусулмонлар билан учрашиш ва улар ўртасидаги ранг, тил, яшаш шароитидаги ва бошқа дунёвий ишлардаги

фарқларга карамасдан улардаги биродарлик, баробарлик, ўзаро ҳамкорлик ва мухаббат каби туйгуларнинг рўёбга чикканини кўриш мақсадида хаж киламиз. Ана шу ерда Ислом оламшумул дин эканлигига яна бир бор амин бўламиз.

Бугунги кунда бизлар жуда хам мухтож бўлиб турган сабр-бардош, фидойилик ва камтаринлик каби рухий даволар билан даволаниш мақсадида хаж киламиз.

Гуноҳларимиздан покланиб хаждан бегуноҳ қайтгач, ҳаётимизнинг янги саҳифасини бошлаш учун ва Аллоҳга йўлиққунча шундай покиза холда саклаб, абадият ҳаётида хурматга сазовор бандалар каторидан ўрин оламиз, деган умидда хаж киламиз.

Ўн тўққизинчи бўлим

Исломингизни қандай ривожлантирасиз?

Қалбингиз тўла қаноат билан Исломни қабул қилган қунингиздан бошлаб номайи аъмолингизда бир янги, оппоқ саҳифа очасиз.

Аввалда қилиб ўтган ёмон, гуноҳ ишларингизни Аллоҳ мусулмон бўлишингиз шарофати билан кечиб юборади. Дарҳақиқат, сиз мусулмон бўлсангиз гўё янги тугилгандай бўласиз. Энди сиз исломда улгайиб ўсмогингиз лозим. Лекин қандай қилиб?

Биринчи: Исломий тушунчангизни янада кенгайтирасиз, Қуръон ўқийсиз. Қуръон тафсириларидан ўқийсиз. Пайгамбар саллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳадиси шарифларидан ўқийсиз. Пайгамбар саллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳаётлари билан танишасиз. Ислом динини ер юзига таратган ва бутун оламга етказган ўтмишдаги солиҳ кишилар ва исломий буюқ шахслар ҳаётлари билан яқиндан танишасиз.

Жумъа хутбасини тинглаш ва мусулмонлар билан намоз ўқиш учун жумъа намозларига келинг.

Икки ийд намозларига келиб, хутбаларига қулоқ солинг.

Беш вақт намозни масжидларда адо этинг.

Диний дарсларга қатнашинг.

Имкони бўлса, исломий олимлар, масжид имомлари ва диний устозлар билан алоқа ўрнатинг. Уларга ўзингизни таништириб улардан ўзингиз билмаган диний ишлар ҳақида сўранг. Уялиб тортиниб ўтирманг. Аксинча сиз савол сўраётган кишилар сизга жавоб бериш билан хурсанд бўладилар. Сизга йўл кўрсатувчи ва билмаган диний ишларингизни ўргатувчи бўлиш учун илми бор мусулмон дўст топишга ҳаракат қилинг.

Исломни тўла тушуниш учун бу диннинг асл манбаи бўлмиш қуръон, ҳадис ва бошқа ишончли исломий китобларни имкони борида кўпроқ ўқишга ҳаракат қилинг. Шунда сиз тез орада исломнинг ибодатдаги, оиладаги, ўзаро муомалалардаги, одоб-ахлоқдаги, иқтисоддаги ва жамиятдаги кўп қонун-қоидаларини ўрганиб оласиз. Ва яна исломнинг борлик, инсон ва ҳаёт ҳақидаги тасаввур, дунёқарашини билиб оласиз.

Ислом масжидларгагина хос дин эмас, балки у жамият қонуни, давлат дастури ва ҳаётий йўлланма ҳамдир.

Иккинчи: Яхши амалларни кўпроқ қиласиз. Аввалда айтиб ўтган беш амалдан хам бошқа яхши амалларни – ишларни қилишга ҳаракат қилинг. Беш вақт намознинг ҳар бирига қўшиб ўқиладиган суннат (нафл) намозларни хам адо

этинг.

Закотдан ташкари хам мухтож, факирларга кўлдан келганича молиявий ёрдам килинг ва кўлларида келмайдиган зарур ишларини бажаришда ёрдам беринг.

Рамазон рўзасидан ташкари хам баъзи кунларда рўза тутиб туринг. Масалан: хар ойда уч кун ёки душанба ва пайшанба кунлари.

Исломий жамиятни тузатиш максатида ўтказилаётган баъзи фойдали йигинларда иштирок этинг.

Дўстларингизни Исломга чакиринг.

Йигирманчи бўлим

Исломингизни қандай саклайсиз?

Сиз Исломга кириш билан ўзингизга кўп яхшиликларни жамлаган бўласиз. Бамисоли хазина топиб олган кишидайсиз. Табиийки, хазина топиб олган кишининг душманлари кўпайиб, хазинани ўгирлашга ҳаракат қиладилар.

Худди шунингдек сиз хам исломдек битмас-туганмас хазина топиб олдингиз.

Шунингдек, сизни бу янги қабул қилган динингиздан айрим кишилар тўсишга уринадилар. Улар Аллохнинг душманларидир. Аллохнинг душманлари шайтонлар ва шайтонсифат инсонлардир. Куйидаги ишлар шайтонсифат инсонларнинг кирдикорларидандир:

Улар сизни мол-дунё билан алдаб динингиздан қайтармокчи бўладилар. Ёки сизни масхаралаб куладилар.

Улар сизга Ислом ундай-бундай деб ёмонлайдилар ва дилингизга хар хил шубха уруғларини сепадилар.

Билинги, Аллох қуръонда шундай дейди: **«Улар сизга (қуръонни айблаш учун) бирон мисол-савол келтирсалар, албата Биз сизга ҳақ (жавобни) ва энг гўзал шарҳни келтириб қўйдик»**. Фурқон сураси, 33-оят. Шундай экан, Ислом олимларидан Аллох бу шубхаларга жавобан қуръонда нималарни ваҳй қилган, деб сўранг.

Шайтонлар яна: Ота-боболарнинг динидан воз кечиб, бошка динга эргашасанми, деб қалбингизга васваса соладилар.

Яна улар: Сени намоз ўқишга, рўза тутишга ва молингизни бировларга беришга буюрадиган ҳамда арок ичиш, фохишабозлик ва хоказолардан махрум этадиган динга эргашасанми, деб йўлдан оздирмокчи бўладилар.

Шайтон васвасасини сезсангиз, ушбу дуони ўқинг: «Робби аъзузу бика мин хамаза-а-тиш-шай-а-тийни ва аъзузу бика робби ан яхзуру-у-ни». Маъноси: «Роббим, мен Сендан шайтоннинг васвасаларидан паноҳ беришингни сўрайман. Яна мен Сендан (ё) Роббим, улар менинг хузуримга келишларидан паноҳ беришингни сўрайман». Муъминун сураси, 97, 98-оятлар.

Шунингдек, «Ал-Фалак» ва «Ан-Нос» сураларини ўқинг.

Йигирма биринчи бўлим

Бошқаларни Исломга қандай чакирасиз?

Пайгамбаримиз Мухаммад саллаллоху алайхи ва саллам айтадиларки: «Аллох сиз сабабли бир кишини хидоят қилиши сиз учун қизил туя - энг

кимматбахо молдан ҳам яхширокдир».

Яна шундай дейдилар: «Кимки хидоятга чакирса, эргашганлар ажрича ажр унга (чакирувчига) ҳам бўлади. Бу эса уларнинг (яъни, эргашувчиларнинг) ажридан ҳеч нарсани камайтирмайди».

Демак, шундай экан, ўзингиз танийдиган мусулмон бўлмаган кишиларни Исломга чакиришга шошилинг.

Аввал яқинларингиздан бошланг, улар ота-онангиз, турмуш ўртогингиз, ўгил-кизлар, ака-ука, опа-сингиллар, кариндош-уруғлар ва биродарлардир. Аллох таъоло пайгамбари Мухаммад саллаллоху алайхи васалламга шундай деб амр килди: **«Ва яқин кариндош-уруғларингизни (Аллохнинг азобидан) огохлантинг!»**! Шуаро сураси, 214-оят.

Уларга ҳақ динни баён килинг ва уларни бу динга кизиктиринг. Улар агар Исломга эргашадиган бўлсалар, Аллох уларга дунёю охиратда берадиган неъматлари билан севинч хабарини беринг.

Аллох башариятни хидояти учун нозил килган Куръонга иймон келтирмасалар, албата Аллох уларга газаб килишини айтиб огохлантинг.

Аллох таъоло барча оламларга раҳмат килиб жўнатган пайгамбари Мухаммад саллаллоху алайхи васалламга иймон келтирмасалар Аллохнинг газабига дучор бўлишларини айтиб огохлантинг. Уларни чин дилдан, ихлос ва меҳр-мухаббат билан даъват килинг.

Ўзингиз уларга олий хулқларда намуна бўлинг. Ҳаммага фойда келтиришга ва яхши, эзгу ишларни килишга шошилинг. Агар шундай килсангиз, Исломга амалингиз ва сўзингиз билан даъват килган бўласиз. Агар Аллох биродарларингизни хидоят килишни хоҳлаган бўлса, улар тезда сиз даъват килаётган нарсани қабул киладилар, сиз айтаётган нарсанинг ҳақ эканини биладилар ва яқин орада Исломни қабул килиб, севиб қоладилар. Шунингдек, сизга нисбатан ҳам уларнинг калбида мухаббат уйғонади.

Исломга даъват килишда, уни ўргатишда донолик ва хушёрлик керак, ҳар ерда муносиб сўз сўзланг. Арабларда шундай мақол бор: «Хар ўринда (шу ерга хос) бир сўз (бор)».

Аллох таъоло шундай деб марҳамат килади: **«(Эй Мухаммад), Парвардигорингизнинг йўли – динига донолик, ҳикмат ва чиройли панд-насихат билан даъват килинг! Улар билан энг гўзал йўлда (услугда) мужодала – мунозара килинг! Албатта Парвардигорингизнинг Ўзи Унинг йўлидан озган кимсаларни жуда яхши билур ва У Зот хидоят топувчи кишиларни ҳам жуда яхши билур»**. Наҳл сураси, 125-оят.

Ислом динини асл манбаларидан тўғри тушуниб олиш учун араб тилини ўрганиб олсангиз яхши бўлади. Шунда Ислом дини ҳақида гапирмокчи бўлсангиз, Аллохнинг ва пайгамбар алайхис-саломнинг сўзларини ҳамда Ислом олимларининг сўзларини бевосита тушунган ҳолда гапирасиз. Исломга даъват килмокчи бўлган кишиларингизга, тушунтириш осон бўлиши учун, бу китобчадан совга килинг.

Йигирма иккинчи бўлим

Харом килинган нарсалар

Аллох таъоло бизга Куръонда ва пайгамбарининг суннатида кўп ҳукмларни буюрди. Улардан фарз-вожиб нарсалар ҳам бор, харом нарсалар ҳам бор.

Фарзларга келсак, уларнинг кўпини ўтган бўлимларда айтиб ўтдик. Харом килинган нарсаларнинг эса энг муҳимлари куйидагилардир:

Биринчи: Харом килинган таомлар.

1. Ўлаксалар: Бу ўринда ўлакса деганда ўзидан-ўзи ўлиб колган, яъни сўйилмасдан ўлган куруклик хайвонлари тушунилади. Шунингдек, бўгилиб ўлган, баландликдан йикилиб ўлган ва бошка хайвонлар еб ёки сузиб ўлдирган хайвонларнинг гўшти ҳам харом. Агар мазкур хайвонларни жони чикмасдан туриб сўйиб олинса, халол бўлади. Ўлаксаларга яна яхудий ва насронийлардан ўзга кофирлар сўйган хайвонлар ҳам киради.

Сув хайвонлари ўзидан-ўзи ўлиш билан харом бўлмайди.

2. Сўйганда тўкилган кон.

3. ТўнҒиз гўшти.

4. Сўйилаётганда Аллохнинг исмидан бошка исм айтиб сўйилган ёки Аллохдан ўзгаларни улуглаш мақсадида сўйилган хайвонлар ҳам харом томлар жумласидандир.

5. Шер, бўри каби йирткич хайвонлар ва тирноги билан ов киладиган бургут, лочин каби кушлар гўшти.

6. Эшшак гўшти.

7. Нажосат билан озукаланадиган (халол) хайвонлар гўшти. Бундай хайвонлар узок вақт покиза озукалантирилса халол бўлади.

8. Нажосат теккан таомлар, имкони бўлса то ювиб тозаланмагунча.

9. Арок ва бошка маст килувчи нарсалар. (Наркотиклар, кора дори ва шу каби маст килувчи ичимлик, емишлар ва хидласа маст киладиган нарсалар харомдир).

10. Инсон саломатлигига хатарли бўлган, захар ва бошка шунга ўхшаш нарсалар.

Иккинчи: Харом килинган ишлар.

Улар Аллох ёмон кўрадиган ва шу ишни килувчиларга газаб билан жазо берадиган ишлардир:

1. Аллохга ширк келтириш.
2. Ота-онага ок бўлиш.
3. Нохак одам ўлдириш.
4. Ёлгон гувоҳлик бериш.
5. Зино (фохишабозлик).
6. Етимлар молини нохак ейиш.
7. Ўғрилиқ.
8. Кофирларга қарши жангдан қочиш.
9. Иффатли мўмина аёлни ёки мўмин эркакни «фохишабоз», деб тухмат қилиш.
10. Авратни кишилар олдида очиш. Фақат даволовчи врачга кўрсатиш мумкин, холос. Аврат Ислонда кўлланадиган сўз бўлиб, эркак ёки аёлнинг жисмидан беркитилиши вожиб бўлган муайян қисмга айтилади. Эркақлар аврати қиндикдан тиззагача, аёллар аврати икки қафти ва юзидан бошқа жисмининг ҳаммасидир.
11. Кишилар молини пора, тортиб олиш, алдов ва кўзбўямачилиқ каби нохак йўллар билан ейиш.
12. Кишилар молини нохак ейиш ёки ҳақдор бўлмаган бирор нарсага эришиш мақсадида пора бериш.
13. Мусулмон киши насроний ва яҳудийлардан бошқа қофира бўлган аёлларга Ислонни қабул қилмагунларича уйланмайди.
14. Муслима аёл қофир қимсага, гарчи у яҳудий ёки насроний бўлса ҳам, то Ислонни қабул қилмагунча турмушга қикмайди.

Йигирма учинчи бўлим

Аллохнинг валийлари («Валийюллох»лар)

«Валийюллохлар» деб Аллох уларни яхши кўрадиган ва улар ҳам Аллохни яхши кўрадиган Аллохнинг суюкли бандаларига айтилади. Улар Аллохга иймон қелтириб, Унинг буйруқларига мувофиқ юрган солих кишилардир. Уларнинг муқофотлари дунёда гўзал, пок ҳаёт қечириш бўлса, охирада Аллохнинг марҳамат уйи бўлмиш жаннатда абадий неъматларда қолишдир.

Улар ҳам ўлганларидан сўнг ҳеч кимга бирор нарсада фойда етказа олмайдилар. Ҳаётларида ҳам барча катори оддий сабаблар воситаси билангина яхшилик қилишлари мумкин. Улар ҳақида Аллоҳ таъоло шундай деб марҳамат қилади: *«Огоҳ бўлингизким, албата Аллоҳнинг дўстларига (охиратда) бирон хавф-хатар йўқдир ва улар ғамгин бўлмайдилар. (Улар) иймон келтирган ва Аллоҳдан кўрқувчи бўлган зотлардир. Улар учун ҳаёти дунёда ҳам, охиратда ҳам хушхабар бордир. Аллоҳнинг сўзлари (оятлари) ўзгартирилмас! Мана шу (мазкур неъматларга эришиш) улуг зафардир»*. Юнус сураси, 62- 64-оятлар.

Шундай экан, сиз ҳам чин, солих мусулмон бўлинг, улар каторидан ўрин оласиз. Аллоҳ таъоло шундай деб марҳамат қилади: *«Кимда ким Аллоҳ ва пайгамбарга итоат этса, ана ўшалар Аллоҳ инъомларига сазовор бўлган зотлар – пайгамбарлар, ҳақ-рост иймон эгалари, шаҳидлар ва факат яхши амаллар билан ўтган кишилар билан бирга бўлурлар. Улар эса энг яхши ҳамроҳлардир»*. Нисо сураси, 69-оят.

Пайгамбарлар ҳаммалари Аллоҳнинг валийларидирлар. Пайгамбарларга чинакам иймон келтирган уларнинг саҳобалари ҳам Аллоҳнинг валийларидирлар. Муҳаммад алайҳис-саломнинг Саҳобайи киромлари ва мўминлар онаси бўлмиш аёллари ҳам Аллоҳнинг валийлари жумласидандирлар.

Саҳобаларнинг энг улуглари ўн киши бўлиб, Расулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи васаллам уларнинг жаннати экани ҳақида хушхабар берганлар. Бу саҳобалар исломдаги пешқадамликлари, сабр-бардошлари ва фидойиликлари билан яққол ажралиб турадиган шахслардир.

Бу ўн Саҳобанинг аввалида Расулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи васалламдан кейин мусулмонлар тарафидан ислом давлатига раҳбар этиб сайланган тўрт улуг халифалар турадилар. Уларнинг фазилатда ва халифаликда тартиблари куйидагичадир:

1- Абу Бакр ас-Сиддик разияллоҳу анҳу. (13-ҳижрий йилда вафот қилганлар).

2- Умар ибн ал-Хаттоб разияллоҳу анҳу. (23-ҳижрий йилда вафот қилганлар).

3- Усмон ибн Аффон разияллоҳу анҳу. (35-ҳижрий йилда вафот қилганлар).

4- Али ибн Аби Толиб разияллоҳу анҳу. (40-ҳижрий йилда вафот қилганлар). Барча саҳобалардан Аллоҳ рози бўлсин.

Йигирма тўртинчи бўлим

Исломиё одоб-ахлоқлар

Мусулмон ростгўй бўлади, ёлгон гапирмайди.
Мусулмон вафодор, у алдамайди. Амонатдор, хиёнат қилмайди.

Мусулмон мусулмон биродарини гийбат килмайди.

Мусулмон доворакдир, у кўркмайди. Хакикат ўринларида сабрли, ҳақ сўзни айтишга журъатлидир.

Мусулмон ўзгалар ҳақ-ҳуқуқларида инсофли, у ҳеч кимга зулм килмайди ва бировлар унга зулм қилишига ҳам йўл қўймайди. У иззатли, ўзгалар уни хорлашига йўл қўймайди.

Мусулмон киши Аллоҳга таваккул қилган ҳолда бамаслаҳат иш қилади.

Мусулмон ўз ишини пухта, мустаҳкам қилади.

Мусулмон тавозели, раҳмдил бўлади. У яхшиликка буюради ва ўзи ҳам амал қилади, ёмонликдан қайтаради ва ўзи ҳам тарқ қилади, тийилади.

Мусулмон Аллоҳнинг сўзини энг юксак ўринга кўтариш учун имкони борича тиришади ва Аллоҳнинг динини рўёбга чиқариш учун даъват қилади.

Муслима аёл маҳрам қариндошларидан ўзгалар олдида шаръий либосини кийиб юради. Шаръий либос юз ва икки қафтдан бошқа ҳамма аъзоларини ўраб турадиган бўлиши керак.

Мулоҳаза: Маҳрам қариндошлар қуйидагилардир: Эрлари, оталари, эрларининг оталари – қайноталари, ўғиллари, эрларининг бошқа хотиндан бўлган ўғиллари, ўзларининг ога-инилари, ога-инининг ўғиллари – жиянлари, опа-сингилларининг ўғиллари – жиянлари, мусулмон аёллар, кўл остиларидаги чўрилар, аёллардан беҳожат бўлиб қолган жудаям кекса кишилар, ақлсиз девоналар, эркак хизматкор куллар, аёллар авратидан беҳабар бўлган гўдақлар.

Йигирма бешинчи бўлим

Дуо ва зикрлар

Емоқчи ёки ичмоқчи бўлсангиз, «Бисмиллаҳ», денг.

Таомни чап кўл билан эмас, ўнг кўл билан тановул қилинг.

Еб ёки ичиб бўлсангиз, «Алҳамдулиллаҳ», денг.

Мусулмон биродарингиз билан кўл бериб сўрашинг ва очик юз билан «Ассалому алайкум ва роҳматуллоҳи ва барокатуҳ», денг.

Маъноси: Сизга Аллоҳ тарафидан саломатлик, Унинг раҳмати ва мағфирати бўлсин.

Агар мусулмон биродарингиз сизга салом берса, унга «Ва алайкумус салому ва роҳматуллоҳи ва барокатуҳ» денг.

Йигирма олтинчи бўлим

Муслима аёл

Аёл Ислом динида эркак кишининг ажралмас бўлаги ҳисобланади. У худди эркак қаби Аллоҳнинг маҳлуқидир. Шунинг учун ҳам уни Ислом динига қиришга чақирилган. У ҳам Аллоҳга иймон келтиришга, Унга итоат этишга ва Уни севишга буюрилган.

Ундан пайгамбар Мухаммад саллаллоҳу алайҳи васалламни элчи эканликларига иймон келтириши талаб қилинади.

Ундан намоз ўқиши, рўза тутиши, закот бериши ва ҳаж қилиши – Аллоҳга ибодат қилиши талаб қилинади.

Яна аёлдан – худди эркак кишидан талаб қилинганидек – ўз ҳаётига Ислом

шариатларини татбик килиши талаб килинади. Шунингдек, фарзандларини доимий равишда исломий рух билан, эзгулик ва фазилатлар рухида тарбия килиш аёл кишининг масъулиятидир.

Аёл хукуки ва мажбуриятлари эрлариникига тенг, бироқ бир хил эмас. Шунинг учун у эркакдан баъзи ишларда фарк килади. Улардан куйидагилар:

У юзи ва икки кафтидан бошка хамма аъзойибаданини тўсиб турадиган кийим кияди.

Хайз ҳолатида намоз ўқимайди, рўза тутмайди, куръон ўқимайди, масжидга кирмайди.

Хайз ёки нифоси тўхтаса ювинади (гусл килади). Ана шу вақтда тутмаган рўзасининг қазосини тутиб беради, лекин ана шу пайтда ўқимаган намозининг қазосини ўқимайди.

Жумъа намозига келиши шарт эмас.

Яхудий, насроний ва умуман кофирларга – улар то Исломни чиндан қабул қилиб, эълон қилмагунларича – турмушга чикмайди.

Оллоҳдан барчамизни ўзининг тўғри йўлига хидоят қилиши ва хидоятида собит қилишини илтижо қиламиз!